

PATHFINDER

číslo 5 ročník 2008

Oddíl Třinec

Indianapolis

Sbírka pro Adru

Jarní nádech

ODVAHA PŘIZNAT SE, ŽE NEVÍM

Sedím na peci jak Honza z pohádky, kolem ve světnici děti v několika skupinách hrají deskové hry. Jsme příjemně unaveni, máme za sebou den, který jsme strávili většinou venku v podhůří Šumavy na čerstvém, sněhovými vločkami prosyceném povětří.

Ještě před malou chvílí jsme všichni seděli v kroužku a povídali si o našich smyslech a zdánlivých nesmyslech. Jonáš, jeden z malých účastníků, se přihlásil a řekl, že nevěří, že Ježíš vstal z mrtvých, že mu to přijde jako nesmysl.

Jonáš sice nemá věřící rodiče a vlastně je s námi poprvé, to však není podstatné. I ostatní děti pokládají zajímavé otázky. Otázky, na které my dospělí umíme hned odpovědět, ale tady mezi dětmi vím, že taková odpověď nestačí, že ji musím rozložit na ty nezákladnější dílky – do slov a příkladů, kterým rozumí, s kterými už mají nějakou zkušenost. Ony mě totiž nepustí dál, dokud jim nevysvětlím, co jsem chtěl říct.

Vítek mě zastavil a povídá: „Co je to spam?“ Právě jsem se jim pokoušel vysvětlit, kolik nevyžádaných zvuků, obrazů, vůní, chutí apod. doráží na naše smyslové přijímače. Aha, tak znovu a jinak...

Přirovnám-li život k cestě, tak jsou děti o kus nazpátek, objevují cestu, kterou jsme my dospělí prošli už před léty. Jedno je však nepřehlédnutelné – po té cestě se pohybují mnohem rychleji než my. V podstatě se vzdálenost k nám stále zkracuje. Je to tím, že se nestydí klást otázky, přiznat se, že nerozumějí. Je možné, že mnozí z nich s léty také zpomalí, ale tím se neutěšujeme.

Ježíš kdysi prohlásil: „Nebudete-li jako děti, nevejdete do království nebeského.“ (*Mt 18,1–6*) On nechce, abychom se na své cestě životem zastavili, přestali klást otázky a tvářili se jako moudří. Moudrý je totiž Jonáš. Věřím, že brzy svého Ježíše pozná a najde v něm průvodce cesty svého života.

Být pathfinderem znamená nenechat v sobě zemřít tuto část dětství. Mít odvalu pokládat otázky, být otevřený hledání druhých, být stále na cestě za Kristem. Mimochodem – děti nedají na tvoje slova, velmi pečlivě však sledují, zda ty jsi v pohybu. Nejde tedy jen o tebe, ale i o děti, které jsou kolem. Můžeš v nich svým příkladem rozvinout jejich přirozenost, tedy touhu poznávat, anebo ji téměř uhasit.

Tak co, jaké máš důvody pro svou víru ve vzkříšeného Krista?

DAWY

SBÍRKA PRO ADRU - KP PÍSEK

V březnu jsme s dětmi z píseckého oddílu prožili výjimečnou schůzku Pathfinderu – namísto do teplé klubovny jsme se vydali do města s kasičkami Adry. Zažili jsme spoustu zajímavého, a tak se s vámi alespoň o část toho chceme podělit:

Na starém mostě jsme potkali pána a zeptali jsme se ho jako všech ostatních lidí: „Nechcete přispět na sbírku Adry?“ Odpověděl, že najde nějaké drobné. Pak jsme se jen s pusou otevřenou údivem dívali na stokorunu padající do naší pokladničky.

Když jsem šla k obchodu, zeptala jsem se kolemjdoucí paní: „Nechcete přispět na sbírku Adry?“ A ta paní mi s úsměvem odpověděla: „Jo, Adra? Tak tu znám, ta mi pomohla při povodních. Na Adru přispějí ráda, protože vím, že lidem opravdu pomáhá.“ Asi mi budete rozumět, když vám řeknu, že jsem z toho měla velkou radost.

Na náměstí jsem potkal jednoho pána, a tak jsem se ho zeptal, jestli by chtěl přispět na sbírku Adry. On začal něco povídat v cizím jazyce. Tak jsem se v zoufalství otočil na kamarády a řekl jsem: „A já já, tak tímhle jazykem neumím.“ Nakonec jsme přišli na to, že ten pán byl Slovák.

Na parkovišti jsem se ptala pána, jestli by chtěl přispět na sbírku. Nejdřív nevěděl, co Adra je a komu pomáhá, ale když jsem mu řekla všechno, co jsem věděla, hodil nám do kasičky nějaké peníze a přitom řekl: „To je poprvé, co na něco takového přispívám.“ S úsměvem jsem poděkovala a dodala: „Tak to je dobrý začátek.“

Moc děkuji Jonášovi, Adámkovi, Kubovi, Darijce a Michalovi za odvahu a vytrvalost, se kterou do celé akce šli, a také za to, že sepsali svoje postřehy. DÍKY. ☺

LIV

INDIANOPOLIS

Hurrá, hurrá... už je po vysvedčení a k tomu jeden deň voľna. A tak sme to využili na dokonalé prevetranie našich hláv. Samozrejme sme na to využili celé tri dni predĺženého víkend, ako sa na správnych Pathfinderov z Revúcej patrí. ☺

Začali sme v piatok ráno stretnutím na autobusovej stanici, odkiaľ sme o 7:45 vyrazili do neďalekého mesta Tisovec. Pokračovali sme turistickým a novovybudovaným náučným chodníkom na vyhladku Hradová a hrad Tisovec. Počas cesty sme sa prostredníctvom informačných tabúl dozvedeli o faune a flóre tohto okolia, o histórii a o vlastníkoch hradu, o jeho obyvateľoch. Okrem toho sme rozvíjali tvorivú činnosť počas návštevy v lese, vymýšľali sme rôzne momenty vhodné na zachytenie fotoaparátom a zaujímavé hry na spštenie výletu.

Po dlhšej ale veľmi zábavnej púti sme dosiahli cieľ, vrchol a o chvíľu potom sme našli aj hrad. Spod snehu vykukali len ruiny. A tak sme sa po nich poprechádzali, posilnili sa jedlom a vydali sa na cestu späť.

Ako vždy, cesta dole kopcom nám ubehla veľmi rýchlo. A z autobusovej zástavky sme sa s úsmevom pozerali na kopec, ktorý sme zdolali. Víkendovka pokračovala aj v sobotu. V poobedných hodinách sa začal náš program spoločnou hostinou a príbehom Indianopolis, ktorý sme si rozprávali na pokračovanie a zastavil sa vždy v tej najzaujímavejšej časti, čím vzbudil záujem počúvať aj neskôr. Potom už nasledovali spoločné hry – „Pele-mele“, ale aj vedomostné súťaže, ktoré si pripravili Miška a Barča. Po hrách prišlo na rad vybavenie na výlet, tábor a víkendovku, k zoznamu vecí sme sa dopracovali na základe pantomímy. A do denníka sme si zakreslili jednotlivé dni napísané indiánskym obrázkovým písmom. Keďže sme už vedeli, čo so sebou, nakreslili sme Pathfindera a jeho príbeh o putovaní po lese. Potom sme sa pustili do prvej časti činnosti – „Varíš, varím, varíme“. Príprava večere trvala približne hodinu, bol vytvorený hodnotiaci a ochutnávaci tím, ktorý jedlo porovnával a následne aj hodnotil :) Nasledovala skúška, pri ktorej sme sa dozvedeli o odvahe (a neodvahe) niekoľkých z nás.

Niektorí absolvovali počas noci polhodiny modlitieb s názvom „Vieš byť sám s Bohom?“ Ráno sme sa rozprávali o zážitkoch z modlitieb a čítania Biblie, ale odznelo aj pokračovanie príbehu Indianopolis. Nasledovala druhá časť „Varíš, varím, varíme“, príprava rybacej pomazánky. Každý dostal recept a suroviny, súťažilo sa tentoraz nielen o chuť, ale i o rýchlosť a estetický vzhľad. Potom prišla činnosť „Me to you“, pri ktorej sme vyrábali z hliny veci pre seba i pre svojich kamarátov. Zahrali sme sa ešte hru „Podstatné, prídavné“ a potom sme sa pustili do upratovania.

Po nástupe, zaspievaní hymny a zvesení vlajky Klubu Pathfinder – Prieskumník, sme sa rozišli domov. A o tom že nám bolo dobre vám nemusíme ani písať:)

JARNÍ NÁDECH

„Není to nesmysl, spát v takové zimě venku?“ řekli si naši vedoucí. A tak jsme se místo pod stan nakonec vydali na chalupu do Strašic, kde jsme celé dva dny řešili problém smyslů a nesmyslů.

Věděli jste, že je možné, aby čtyři lidé, každý na dvou prstech, unesli dospělého člověka? Jestli si říkáte, že je to holý nesmysl, tak my jsme měli stejný názor, ale když nám to vedoucí ukázali a my se přesvědčili vlastními smysly, už jsme nemohli pochybovat.

Při ranním zamyšlení jsme si povídali o Noemovi a jeho zdánlivě nesmyslné stavbě lodi.

Poslední zimní den jsme se dostali do světa pohádek a snažili se osvobodit princeznu. Zima byla velká, takže jsme byli rádi, že se nám to podařilo dřív, než jsme umrzli. Po malém obědku jsme se vydali procvičit si naše smysly. Snažili jsme se vytvořit jarní vůni, zahráli jsme si zvukové pexeso, procvičili jsme si zrak hledáním rozdílů, poslepu jsme třídili tvary. Všechno jsme zvládli hravě, jen hledání cesty v chuťovém labyrintu nám ztížilo bláto, od kterého jsme měli obalené celé boty.

Další povídání bylo o Tomášovi, který potřeboval použít smysly, aby uvěřil, že Ježíš vstal z hrobu.

Po večeři jsme si ještě díky objevení neviditelného vzkazu mohli smlsnout na dortech a podívat se, jaké nesmysly vymyslí naši kamarádi Pat a Mat.

Strávit společně poslední dny zimy se nám moc líbilo a už se těšíme na další setkání.

DARJA

MODLITEBNÍ STROM

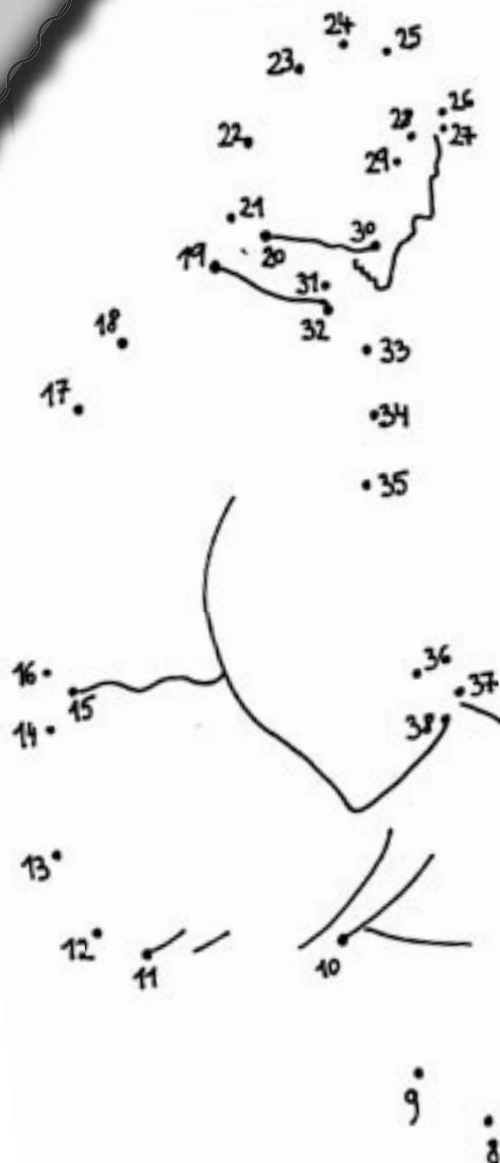
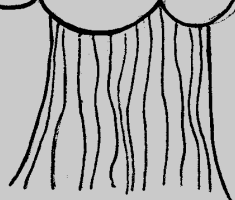
Jaro už je v plném proudu a po dlouhé zimě se mi už strašně chce ven. Na výlety. Do přírody. S jarem přišla i nová energie. Najednou mám plno sil a troufla bych si na cokoli. Nevím, co dřív. Musím dohnat všechno, co jsem v zimě dělat nemohla.

Doufám, že víte, o čem mluvím. ☺

Na jednu věc nesmíme ale při svých plánech zapomenout. Ať jdeme kamkoli a ať děláme cokoli, vždy pamatujme na Pána Boha. Vždyť on je ten, který nám dává sluníčko, přírodu a také radost a pohyb nebo kamarády. Jemu za všechno vděčíme. Tak ať mu neuděláme ostudu.

JADv

Pane Bože, děkuji
za jaro, za sluníčko
i kamarády. Ale hlavně
děkuji za Tebe, že se o mě tak
pěkně staráš. Prosím,
abych na to nezapomínala.
Byla bych moc ráda, kdybys
na mě mohl být vždy hrdý.
Amen.

BIBLIČKÁ HÁDANKA

Bylo pár dní před Velikonocemi. U nás je to velký svátek a všichni se na něj náležitě připravují. My jsme v tento předvelikonoční čas byli pozváni na večeri k našim přátelům. Je to milá rodinka, vlastně jsou to sourozenci – bratr a dvě sestry – kteří žijí spolu. Tohoto muže Mistr před časem vzkřísil z mrtvých a ještě doposud se o tom všude mluví.

Seděli jsme kolem stolu s pánem domu a jedna ze sester nás obsluhovala. Najednou se druhá sestra zvedla a udělala naprosto nečekanou a šílenou věc. Vzala velmi drahý a velmi vzácný olej a vylila ho Mistrovi na nohy. A co víc, začala je utírat svými vlasy. Všude bylo cítit vůni oleje. Rozhostilo se trapné ticho. Byl jsem rozhořčený. Proč jsme raději ten olej draze neprodali a peníze za něj nedali chudým? Mistr mě ale uvedl na pravou míru. Ona prý uchovávala ten olej k jeho pohřbu. (U nás je totiž taková tradice, že se mrtví mažou olejem.) Už zase narážka na smrt, pohřeb, na jeho odchod. Potom ještě dodal: „Chudé máte vždycky, ale mě ne.“

Byl jsem zmatený. Co to znamená? Co se má stát? Co se bude dít? Víím, že má Mistr mnoho nepřátel, ale že by ho někdo zabil? Vždyť je přece náš král, který nás má zachránit! Proč pořád mluví o smrti? Jak by nás tím mohl zachránit?

Uměli byste tomuto nešťastníkovi
odpovědět na jeho otázky?

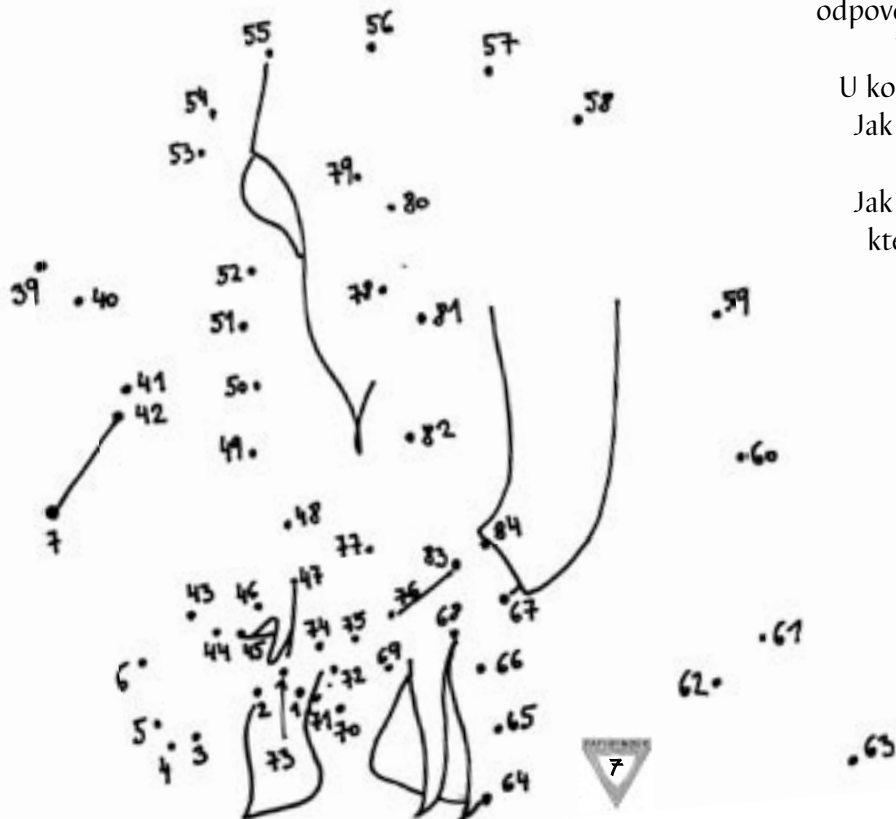
Kdo příběh povídal?

U koho byli na návštěvě?

Jak se jmenovala sestra,
která obsluhovala?

Jak se jmenovala sestra,
která vylila drahý olej?

JADV

PŘEDSTAVÍME SE

ODDÍL 057 TŘINEC

Náš oddíl hledá stále cestu, kudy jít dál. Někdy to jde těžce, jindy přímo letíme. Ale pořád se snažíme, abychom po pádu dokázali vstát a jít.

Vize jsou krásné, realita je někdy jiná. Vyměnila se nám generace i vedoucí, a tak se na pokřiku, znaku i internetových stránkách teprve pracuje. Proto vy, kteří také zažíváte změnu nebo inovaci, nebojte se poslat informace o vás a také pár fotek do Adventu!

Když jsme spolu, snažíme se tvořit, dovádět, pomáhat si a získávat vědomosti (teorie a praxe) – prostě spolupracovat navenek (s městem) i uvnitř. Ale hlavně se snažíme vidět svět barevně a vesele. Protože Tatka tam nahoře se na nás usmívá každý den. ☺

Vrcholem oddílového života je pak tábor, kdy bez rodičů zažíváme dobrodružství a nezapomenutelné zážitky v přírodě.

GANZ VŠICKÝCH POZDRAVIJE GRUPA MOCNEGO UDEŘENIA TŘINEC

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

Redakce: Jana Dvořáčková, Za Opusem 1231, 156 00 Praha 5-Zbraslav

e-mail: advent@pathfinder.cz

